

דף ק.

עין משפט ד. הו"מ סימן טו סעיף ב

ב. ג. היו לפניו דינים הרבה מקדימים^ב דין היתום לדין האלמנה, והאלמנה קודם לת"ח, ו"ח קודם לעם הארץ, ודין^ע האשה קודם לדין האיש.

עין משפט ה. יו"ד סימן רמז סעיף סג

סג. עה. עבד של ב' שותפין ששחרר אחד חלקו, כופין את השני לשחררו^פ וכותב לו שטר על חצי דמיו.

אם ידע מחבירו שרצה לשחרר חלקו ואז הקדים והקנה חלקו לבנו הקטן, ואח"כ חבירו שחרר חלקו, אין בי"ד יכולים לכוף לקטן לשחררו^ז, אבל מעמידין לו אפוטרופוס ועושה שומה לעבד ונותן קצת מהדמים לקטן כדי שיתרצה בשחררו, וישחררו האפוטרופוס^ק בדמים שקבל הקטן, ויכתוב לו האפוטרופוס שטר שחרור על שמו.

ודוקא באופן זה שכוון להפקיע תקנת חכמים^י, אבל אם מת והניח בן קטן שירש מחצית העבד, ואח"כ שחרר השותף את חלקו אין מעמידין

ג. הרמב"ם בפכ"א מהלכות סנהדרין, וכתב הסמ"ע שנראה לו שלמדו זה מפסוק בישעיה דכתיב "שפטו יתום ריבו אלמנה".

ס. בשבות יעקב ח"א סי' קמ"ד כתב דוקא אם הת"ח הוא התובע מקדימין אותו אבל אם הוא הנתבע אין להקדימו, וכן כתב בתומים והביאו הנתיבות, אך יש חולקים דאף בנתבע מקדימין אותו משום ביטול תורה ועיין פ"ת ס"ק ג'. ובספר פעמוני זהב סעיף א'.

ע. מפני שבושתה מרובה, מלשון הרמב"ם. סמ"ע. אך אינה קודם לת"ח, נתיבות ס"ק ו'.

פ. ממשנה בגיטין שם בדף מ"א.

צ. דקטן לאו בר כפייה הוא. ש"ך ס"ק פ'.

ק. והב"ח פסק דצריך האב לקנות העבד מן הבן ויתן לו ממעותיו, ואח"כ האב כותב לו גט שחרור. ש"ך ס"ק פ"א.

ר. כ"כ התוס' והרא"ש שם.

אפוטרופוס לקטן לשחררו, אלא עובד את עצמו יום אחד ואת הקטן יום אחד, עד שהקטן יגדל ואז כופין אותו לשחררו.

עין משפט ו. אה"ע סימן קעו פ"ה ז

ז. מי שלא שהתה אחר בעלה ג' חדשים, ונשאת וילדה, ואין ידוע אם הוא בן תשעה לראשון או בן שבעה לאחרון, והיו לה בנים מהראשון ומהשני, וגדל הספק ונשא אשה ומת, בניה מהראשון ומהשני חולצים ולא מייבמים; וכן הספק לנשותיהם, חולץ ולא מייבם. היו לראשון ולשני, לכל א', בן מאשה אחרת, ומתו, זה הספק חולץ או מיבם לנשותיהם. מת הספק, אחד משני הבנים הוודאים חולץ לה תחלה, והשני מייבם.

דף ק:

עין משפט א.ב.ה.ו.ז. אה"ע סימן ג פ"ה ח ט

ח. ילד כהן ש וולד ישראל שנתערבו מטילים עליהם ב' חומרות, כהן וישראל, וה"ה לבן שלא שהתה אמו ג' חודשים אחר בעלה, ונישאה וילדה, ספק לראשון והוא כהן, ספק לשני והוא ישראל, מטילים עליו ב' החומרות.

ט. האשה שזינתה עם כהן אחד, ובתוך ג' נישאת^ה לכהן אחר, הוולד

ש. מגמ' יבמות דף ק', ואם שייך ביטול בוולד כהן בב' ישראל עיין בחוות דעת סי' ק"י מרמב"ן דבן אדם לא בטל אך לא מוכרח.

ת. כ"כ הח"מ דה"ה נישאת לכהן ומת בעלה ובתוך ג' חודשים למיתתו זינתה עם כהן דהוולד פסול לכהונה לדעת הרמ"א, והקשה מדוע לא נלך אחר רוב בעילות הבעל ונחליט שהוא מאביו שנשא אותה ותירץ דלא אמרינן רוב בעילות אחר הבעל אלא א"כ הבעל לפנינו ולא במת. והב"ש כתב דדבריו של הח"מ לא מוכרחים.

פסול לכהונה א, הגם ששניהם כהנים.

הגה: י. כהן שבא על הפנויה, ומודה שהוא בנו, הרי זה בנו לכל דבר וכהן, והוא שהוא לפנינו ב ואומר כך, והיא אינה אומרת שבאו עליה ג"כ אחרים.

א. ואם נשא גרושה לוקה דמטילים עליו ב' החומרות. ויראה מהשו"ע דלא פסול לכהונה עד שיהיה הכל בזנות אבל אם יש צד אחד כשר כלומר נישאת לו בהיתר הולד כשר לכהונה והיא דעת רש"י. כ"כ הח"מ בס"ק י"ב.

ב. דאם לא כן משתיקין אותו לכהונה אף דכשר הוא לקהל. כ"כ הח"מ.